AVUSTRALYA'DA
ELELE

YIL 3. SAYI 18 * BATI TRAKYA TÜRKLERİ * MAYIS - AĞUSTOS, 1996

30 AĞUSTOS
ZAFER BAYRAMINIZ
KUTLU OLSUN

GÖNÜLLERİMİZDE
YATAN
DR. SADIK AHMET'İ
ANDIK

Saygı değer Türk toplumu

Bu Dergi Australia Batı Trakya Türkleri Derneği, Batı Trakya Türk Kadınlar Kolu ve Batı Trakya Türk Eğitim kolunun ortak ürünüdür.

Sizlere hizmet için kurulmuş olan BASIN ve YAYIN koluna destek vermek her Batı Trakyalı Türk'ün vazifesidir.Bu dergi şahsen kimseye ait olmadığı gibi hepimizin ortak malıdır.Herkezden gelecek mektup, hikaye, fıkra, şiir v.s yazılarınıza kapımız açıktır.

Göndereceğiniz yazıların altına isminizi yazmayı lütfen unutmayın. Her yazının sorumluluğu yazan kişiye aittir.
Önemle duyurulur.

Not:

Sizlerden gelecek yazıların eğitici ve öğretici olmasını diliyoruz, çünkü her yazılan yazının sorumluluğu bu dergiye değil yazı sahibine aittir. Toplumu bölmenin vicdan azabını çekmektense her zaman ölçülü olmak en güzeli. Ama eleştiriye ve takdire her zaman açığız.

Teşekkürler

BASIN VE YAYIN KOLUNA YAZILARINIZI LÜTFEN HEMEN GÖNDERİNİZ.

Yazışma adresi:
A.B.T.T.D. Elele Dergisi
16-Kent street
Prahran vic 3181
Melbourne, Australia
Tel:(03)9510 4889 -Fax:(03)9510 2417

Sorumlu Başkan: Hasan Meyzinoğlu
Yazıların incelenmesi: Nadır Celil ve Rıza Ahmet
Baskıya Hazırlayanlar: Mehmet İmam Hüseyin, Feriha Reşitoğlu
Bilgisayara geçirenler: Salih Reşitoğlu, Sihem İmam Hüseyin
Kapak: Sihem ve Mehmet İmam Hüseyin
Yardımcılar:

Başpapaz tahriki sürüyor

■ Kıbrıs Rum Kesimi Başpiskoposu Hrisostomos, motosikletli göstericileri açıkça kendilerinin finanse ettiğini bunu da "Dünyanın gözünü Kıbrıs meselesine çekmek için yaptıklarını" açıkladı. Yunan Savunma Bakanı Arsenis ise, "Çözüm, Helenizm'in dünya çapında yayılmasında yatıyor" dedi.

ATİNA - Kıbrıs Rum Kesimi Başpiskoposu Hrisostomos, Kıbrıs'taki olaylara sebep olan Rumlar'ın motosikletli gösterilerine benzer eylemlerin "kayıplar verilse bile cesaretlendirilmesi gerektiğini" söyledi.

Hrisostomos, Yunanistan'da yayınlanan Etnos gazetesine verdiği demeçte, Rumlar'ın motosikletli gösterisini kilisenin niçin finanse ettiği sorusunu cevaplarken, "Kıbrıs meselesinin dünya çapında duyulması için bu tip gösterilerin desteklenmesi gerekir. Kıbrıs'taki gösteriler, kayıplar vermemize rağmen, bu meseleye tüm dünyanın ilgi göstermesini sağladı" dedi.

Aynı gazeteye demeç veren Yunanistan Hükümet Sözcüsü Dimitris Reppas da, Türkiye'nin, Ege'nin statükosunu değiştirmeyi amaçladığını ve bu sebeple Helenizm'in "Milli savunma hattı" olan Trakya-Ege-Kıbrıs üçgeninde taleplerini artırdığını iddia etti.

Yunanistan Savunma Bakanı Gerasimos Arsenis ise, Etnos gazetesinde yayınlanan demecinde, Kıbrıs'ta çözümün dilek ve taahhütlerle sağlanamayacağını belirterek, "Helenizmi dünya çapında seferber etmekle işe başlayarak, çözümü biz sağlamalıyız" ifadesini kullandı.

Bu arada, To Vima gazetesi, Kıbrıs'taki olaylardan sonra Atina'da toplanan Kuvvet Komutanları Konseyi'nde (SAGE) ele alınan konular ve Arsenis'in toplantıda yaptığı konuşmaya ilişkin bir haber yayınladı.

"YURTTA SULH CİHANDA SULH"

Yunanistan'da yaşayan Batı Trakya Türkleri, kanunların verdiği yükümlülükleri yerine getirerek, hür, serbest ve insanca yaşamak istiyor.

Yunanistan, her zaman olduğu gibi, komşularıyle olan bir problemi çözme yerine, kendi vatandaşı olan azınlıklara, insan haklarına aykırı olaylar yaratarak bu toplumları devamlı baskı altında tutmaktadır.

Gümülcine'de son günlerde olan olaylar bunun açık kanıtıdır. Yunan halkını, kutsal saydıkları ibadet yerlerine toplayarak, onlara Türk azınlığına karşı kin ve nefret vaazları verdiler. Kiliseden çıkanlar Türk mahallelerine doğru yürüdüler. Yunan polisinin gözü önünde yaşlı kadın ve erkekleri taş ve sopalarla dövdüler, mal ve mülklerine ellerinden geldiği kadar hasar verip yağma ettiler.

Biz, Avustralya Batı Trakya Türkleri olarak Yunanistan'ı, kanunsuz ve insan haklarına tamamen aykırı olan bu uygulamalarından dolayı kınarız. Avustralya hükümetinden de dileğimiz; Yunanistan'a, değişik toplumların hür ve mutlu olarak bir arada nasıl yaşayacağına ait dersi vermesidir.

Avustralya Batı Trakya Türkleri

HABERLER — HABERLER — HABERLER

****

GÜMÜLCİNE'DE TAHRİK DENEMESİ

Kıbrıs'ta yaşanan gerginlikten yararlanan meçhul kişiler, bu kez Gümülcine'de yaşanan şiddet olaylarını sürdürmeye çalışıyor. Kentte dün bir gurup fanatik Yunanlı'nın saldırısına uğrayan bir Türk dövüldü. İki Türk'e ait otomobiller tahrip edilirken, bir Türk kahvehanesinin de camları kırıldı.(Yeni Yüzyıl)

****

BATI TRAKYALI TÜRKLER SEÇİM HAZIRLIĞINDA

Yunanistan'da 22 Eylül seçimlerine % 3 oy barajı nedeniyle kendi partileri ile katılamayacak olan Türkler, büyük partilerden aday olabilecek.

Yunanistan'da 22 Eylülde yapılmasına karar verilen erken seçimler için tam gaz devam ederken, Türk azınlığının yaşadığı Batı Trakya'da seçim hazırlıkları başladı.

Yunanistan'daki seçimlerde uygulanan %3 oranındaki baraj nedeniyle, Batı Trakya'da geçen yıl bir trafik kazasında ölen Sadık Ahmet'in kurduğu Barış Partisi bu seçimlere bağımsız olarak katılamıyor. Sadık Ahmet'in eşi Işık Ahmet'in henüz ne yapacağına karar vermediği belirtiliyor.

Seçime katılmak isteyen Türkler, büyük partilerden adaylıklarını koyabilecekler. Bu çerçevede, Gümülcine'de PASOK'tan Mehmet Ahmet'e, YDP'den Dr. İbrahim Onsunoğlu ve avukat Hasan İmamoğlu'na, Komunist Parti'den Faik Faik'e ve Sol İttifak'tan Dr. Mustafa Mustafa'ya adaylık önerisi geldi. (İnternet)

****

YUNAN ASILLI SİYASİLER ATİNA'DA TOPLANACAK

Yunan toplumu kendilerini uluslararası platformda daha iyi tanıtabilmek için bütün ülkelerdeki temsilcilikleri aracılığı ile Yunan asıllı politikacıları bir haftalığına Yunanistan'a davet etti. Canberra'daki Elçilik sekreteri George Dogoridtis Avustralya'da 18 Yunan kökenli politikacı olduğunu ve hepsini davet ettiklerini, bütün masraflarının karşılanacağını söyledi.

Bu daveti beş eyalet politıkacısı kabul ederken, iki federal politikacı geri çevirdi. Kabul edenlerin isimleri şöyle: Demetri Dollis, Theo Theophanaous, John Pandazopoulos, Alex Andrianopoulos, Peter Katsambanis

Daveti kabul etmeyen iki federal politikacılar ise: Petro Georgiou ve Andrew Theophanous. Yunanlı politikacılar adına konuşan John Pandazopoulos, başka ülkelerdeki Yunanlı politikacılarla ilişki kurup, fikir alış verişinde bulunmak için , bulunmaz bir fırsat olduğunu söyledi. (TURKISH REPORT)

26 / 8 / 96

27 TEMMUZ İÇİN BASIN YAYIN KOLU TARAFINDAN HAZIRLANMIŞTIR .

27 Temmuz akşamı B.T.T.Derneği'nin düzenlediği, adına BİRLİK BERABERLİK GECESİ dediği, gecemize katılan üyelerimiz aşağıdaki yazıyı hatırlayacaklardır. Bizler bu geceye bazı nedenlerden dolayı gelemeyen üyelerimiz için tekrar ediyoruz.

Kıymetli konuklarımız ve siz kıymetli üyelerimiz. Önce Sayın Başkonsolosumuz ve personeline, Stonington Belediye sinden katılan Belediye Başkanımıza, diğer bütün davetlilerimize, bizlere her zaman destek veren üyelerimize " HOŞ GELDİNİZ " diyor ve bu gecemize katılarak, gecemizi daha güzel ve daha da anlamlı kıldıkları için çok teşekkür ediyoruz.

Sözlerime şu dizelerle devam etmek istiyorum:

Sadığın kara yazısı. Yetim kaldı iki kuzusu
Hiç aklımdan gitmiyor, O lânet trafik kazası
Aman Sadık, yaman Sadık, gözümüz yollarda kaldık
Gittin Susurköy yoluna, gelmiyorsun neden artık.

Batı Trakya ilin de ,Azınlık sorunları elinde
Ölmedin sen, şimdi doğdun, Türk milletinin gönlünde
Aman Sadık, yaman Sadık, çoluk çocuk hep ağladık
Gittin Susurköy yoluna,dönmüyorsun neden artık.

EVET: Bildiğiniz gibi, bundan iki gün önce, yani 24 Temmuz günü, Sayın Dr. Sadık Ahmet'in 1 ci ölüm yıl dönümüydü. Onu , bundan tam bir yıl önce, şüpheli bir trafik kazasında kaybettik. Bizler onu kaybettik ama; ismi beyinlerimizde, kalplerimizde, dudaklarımızda ebedi kalacaktır. Çünkü, Dr. Sadık Ahmet, adını tarih sayfalarına geçirmiş. Hatta! Sadık Ahmet adı, Batı Trakya ile birlikte anılmaya başlamiştır. Yani; Batı Trakya denince Sadık Ahmet, Sadık Ahmet denince Batı Trakya akla geliyor. Sadık Ahmet kimdir ? Batı Trakya neresidir ? İsterseniz kısa bir özetini sunalım sizlere.

Batı Trakya, doğudan Türkiye'ye, batıdan Yunanistan'daki Makedonya'ya, kuzeyden Bulgaristan'a, güneyden Ege Denizi ne sınır olan ve yüzölçümü 8.578 metrekareden oluşan, üzerinde 150.000 kadar Türk nüfusunu barındıran küçük bir kara parçasının adıdır.

Bu kara parçası kendi küçük olmasına rağmen, boyutları uluslararasına varan,ciddi siyasal problemleri olan bir yerdir. Osmanlı İmparatorluğu nun yıkılışından sonra, Yunanistan'ın eline "azınlık" olarak bırakılmıştır. 24 Temmuz 1923 te yapılan, "Lozan Barış Antlaşması" ile Batı Trakya Türk toplumunun hakları garanti altına alınmıştır. Lozan Barış Antlaşması'nın yapıldığı günden beri, Batı Trakya Türkü'nün bir çok hakları elinden alınmış, yaptığı en doğal hareketler suç sayılmış, hatta ağır cezalara çarptırılmıştır. Örneğin: Yakın geçmişte, evinin akan damını onartması suç sayılmış,cezalandırılmış. Ehliyet alması çok görülmüş, verilmemiş. Öğretmen sıkıntısı, kitap sorunu. Türk kimliğinin inkâr edilmesi v.s. Bunlardan bazıları çözüme kavuştu gibi görünsede, aslında her gün yeni bir sorun ilâve edilmektedir. Batı Trakya Türk Azınlığı'nın seçilmiş müftüsü Mehmet Emin Aga'nın, sudan bahanelerle 20 ay hapse mahkum edilmesi .Ve,vakıf mallarının idarecilerinin Yunan hükümeti tarafından atanması gibi.

Dandini, dandini daanası, Bir sıpa buldun biinesin. Sahibi geldi, inesin....

Geçtiğimiz hafta Kıbrıs'ta yapılan sınır ihlâli gösterilerinde iki Kıbrıslı Rumun ölmesi, Türkiye ile Yunanistanın aralarının yeniden açılmasına neden oldu. Olaya hangi açıdan bakılırsa bakılsın asla masum gösterilemez. Zaten olayı ilk başlatan da, kışkırtan da Rumlardır. Bunun böyle olduğu açık,seçik görülmesine rağmen.... Yunanistan yine o meşhur yaygarasını basarak, dünyanın gözünü boyamakta gecikmedi.

Bastığı feryadı duyan, amcaları, dayıları, teyzeleri, halaları, dünyanın medeniyet beşiği denen bu beşikten,antidemokrat yavruyu kucaklarına alarak dandiklerken, bir yandan da neye uğradığını anlamaya çalışan zavallı Türklere de: Sizi gidi hayırsızlar,sizi gidi terbiyesizler, haksızlar, hırsızlar, uğursuzlar gibisinden lâflar ederek, aba altından sopa göstermeye başladılar.

Dayılarının, amcalarının,teyzelerinin, halalarının tesellisinden sonra daha da şımaran, bu antidemokrat yavrucuk, Batı Trakya'da yaşamakta olan, Türk mahallelerine ve Türk kuruluşlarına saldırdı.Zaten Batı Trakya'da yaşamaması için her türlü tedbirlerin alındığı, buna rağmen yine de gık sesi dahi çıkarmayan, (çıkaramayan) bu güne kadar kimsenin burnunun kılına dahi zarar vermeyen müslüman Türk toplumu, Yunanistan tarafından nedense hep bir günah keçisi gibi görülmüş. Yunanistan bütün başarısızlıklarından, bu toplumu sorumlu tutmuş, bütün kinini, nefretini, öfkesini , acısını hep bu masum Türk toplumundan çıkarmıştır. Bütün dünya bilmelidir ki, Kıbrısta federasyon çözüm değildir. Rumların tek gayesi Adanın tümüne sahip olmak. Bunu geçmişte denedikleri gibi yine deneyecekler. Ada da Barış gücü askerinin, Türk askerinin,özel Kıbrıs lı Türk askerinin, bekçiliğini ettiği sınırlarına, toprağına, bayrağına hücum eden bu gözü dönmüşlerin Ada daki Türk halkının korunmasız bırakıldığında neler yapacaklarını tahmin etmek için, kâhin olmaya gerek var mı bilmem...

Şimdi bazılarımız antlaşma yapıldığı takdirde, hiç bir şey bile yapamaz diye düşünebilirler.Fakat bunun örneğini Batı Trakya'da görmek pekalâ mümkün (Görmek isteyenlere tabi)... Batı Trakya Müslüman Türk Azınlığının da bütün hakları 1923 te Lozan'da imzalanan "Lozan Barış Antlaşması" ile garanti altına alınmıştı. Her gün kırpıla, kırpıla nesli tükenmekte olan haklarımızı, mikroskop altında bile zor görebilmekteyiz.

Kıbrıs'ta sınırı ihlâl edip Türk bayrağına saldıranlar dövülünce, Türkler suçlu ve barbar oluyorlar. Fakat, Batı Trakya'da kendi mahallesinde, kendi kapısının önünde, suçsuz ve masum Türk kadınlarını döven, insanlığını unutmuş iki ayaklı yaratıklar, kendilerini dünyanın en medeni, en uygar insanları olduklarını iddia ediyor ve dünya da bunu böyle kabul ediyor.

Kıbrıs'ta dövülen Rum gencine karşı çok duyarlı olan Avustralya televizyon kanalları ,bu olayı haber bültenlerine konu ederlerken, Batı Trakya'da ki suçsuz yere dayak yiyenlerin, haksız yere iş yerleri ve dükkânları tahrip edilenlerin feryatlarına kulaklarını kapattılar. Bütün bu olanların üzerine yine kalın bir yorgan serdiler. Bizler, yapılan bu haksızlıkları nefretle kınıyor ve yazıklar olsun diyoruz böyle insan hakları anlayışına.....Yazıklar olsun ! F. R .

SİZİN KÖŞENİZ

BEKLEYİŞ

Bu akşam ümit dolu bir bekleyiş içerisinde
Oturdum pencerenin başına yolunu bekliyorum
Dışarıda esen rüzgârı dinliyor,yağan yağmuru
gözlüyorum
Bir bilsen ah! bir bilsen seni nasıl özlüyorum.
.....
Sana anlatabilsem içimdeki sevginin derinliğini
Okuya bilsem senin için yaptığım şarkımı
Senin için yazmış olduğum bütün şiirlerimi.
O zaman belki anlayacaksın seni ne kadar
sevdiğimi
.....
Bak güneş doğmuş ben hâlâ pencerenin
başındayım.
Bilmezsin ki ; bütün gecedir hep seni, seni
bekliyorum.
Uykusuzluk bütün ağırlığı ile çökmüş üzerime.
Beden yorgun, göz yorgun, gönül yorgun.

Nadir Celil

.....

BATI TRAKYA DA KULLANILAN BAZI KELİMELER VE ANLAMLARI

KADE: Mahalledeki yaşlı kadınlara hitap etmekte kullanılır.
GADİNGE: (kadın yenge) Yenge hanım
GUGUTÇUK: Kumru kuşu
GAGALI: Çatal deyren
GAYGANA: Mısır unu ve pırasa ile yapılan ekmekimsi börek
GUNNİK: Un, mısırunu ve ıspanakla yapılan ekmekimsi börek.
HAREM: Avlu
HASIR: Sazlardan örülen yer yaygısı
İÇİRİK: İşe yaramayan kumaş parçaları
KUMPİL: Patates
BEYGİR: At'ın diğer adı
BOSTAN: Karpuz
DÜĞLEK: Kavun
BİĞBİ: Hindi
DEDEMEK: İbibik kuşu

HİNDİSTANCEVİZLİ KURABİYE

Malzemeler: 10 veya 12 yumurta
1 Kg tozşeker
12 Yemek kaşığı un(düz)
1 Kg hindistancevizi

Yapılışı: Yumurtalarla şeker güzelce çırpılacak. Un ve hindistancevizini ilâve ederek karıştırınız. Yapışmaması için elinizi suda ıslatarak istediğiniz şekli veriniz. Üzerine badem, ceviz. v.s. özel süsleme şekerleriyle süsleyip, dibi yağlanmış tepside altınsarısı rengini alıncaya kadar pişirin. Soğuyuncaya kadar üstünü örtmeyiniz. Aksi halde kurabiyeleriniz yumşayacaktır. AFİYET OLSUN Müşerref Haydar

.....

DOLAMA PASTA

Malzemeler: 4 Tumurta
1 Bardak kabaran un
1 Bardak toz şeker
1 Taze krema (Bulla)
Meyve: Kivi, çilek, muz v.s.

Yapılışı: Yumurta ve şeker köpük haline gelene kadar çırpılır, Un ilâve edilir. Dikdörtgen tepsinin içine yağlı kâğıt koyduktan sonra malzeme dökülüp üstü kızarana kadar pişirilir.
Diğer taraftan krema 1 yemek kaşığı toz şekerle katılaşıncaya kadar çırpılır. Fırından çıkan pasta soğuduktan sonra, kremanın yarısı üstüne sürülür ve daha önce parçalamış olduğunuz meyveleride koyulur. Son olarakta bir taraftan pastanızı dolarken, bir taraftanda yağlı kâğıdı pastanın altından çekiniz. Kalan kremayı pastanızın etrafına sürünüz. AFİYET OLSUN

Nazan Tahiroğlu

12 / 5/ 1996 ANNELER GÜNÜNÜN ÖZETİ

12 Mayıs Anneler Günüydü. Bu özel gün için çok özen gösteren hanımlarımızın hemen hemen hepsi oradaydı. Özenle donatılmış olan salonumuz tıklım, tıklım doluydu. Bizleri sevindiren diğer bir konu ise, aramıza katılanların her yaş gurubundan olmasıydı. Bu gösteriyordu ki böyle günlerimize büyük, küçük her yaştan insanlar ilgi duyuyor ve çevremiz daha da genişliyordu.

Bu yıl B.T.T.D. Kadınlar Kolu için yapılan seçimlerde bir de genç kızımız görev almıştı. Bu genç kızımızı candan kutluyoruz, Öğrencilik hayatının yanı sıra, bu tür sosyal etkinliklerede katılması bizi çok memnun etti. Kendisine teşekkür eder, her konuda başarılar dileriz.

Anneler gününde proğram sunuculuğunu yapan Fatma Mümin yaptığı güzel espirilerle bütün bayanların gönlünü kazandı. Güzel bir yemek ve müzik ziyafeti ile devam eden günümüzde sıra YILIN ANNESİ ni seçmeye gelmişti. Herkes büyük bir heyecanla beklerken, önce bu annenin kısa bir özgeçmişinin okunması, heyecanı doruk noktasına getirdi. Beyinlerde "acaba kim bu" diye sorular oluşurken, birden mikrofona Sabriye Abdurrahman davet edildi. Hem çok sevinen, hem de çok şaşıran Sabriye Abdurrahman duygularını yenemeyip gözyaşlarına teslim oldu. Küçük kızı Ayşe Abdurrahman da annesi için yazmış olduğu şiirini okudu. Ve böylece yılın annesini de seçmiş olduk. Zamanın nasıl geçtiğinin farkına bile varamayan hanımlar, mutlu ve biraz da yorgun olarak evlerine döndüler.

GELECEK YILIN ANNELER GÜNÜNDE TEKRAR BİRLİKTE OLMAK ÜMİDİYLE

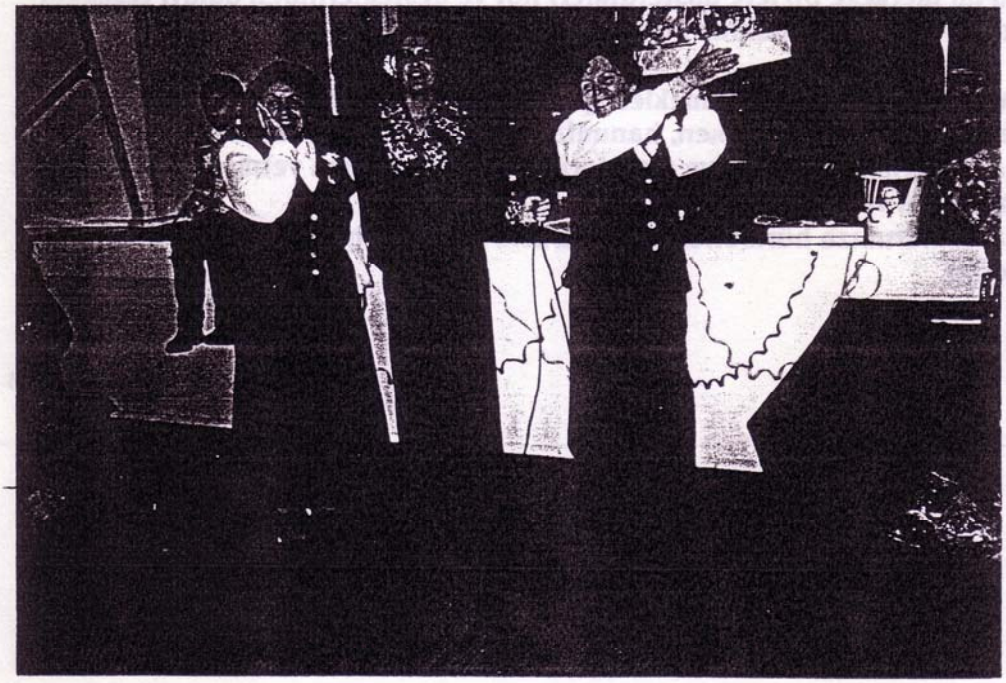

Sağdan sola : Fatma Hüseyin, Fatma Mümin, "YILIN ANNESİ" seçilen Sabriye Abdurrahman'a hediyesini verirlerken görünmekte

YEŞİL GÜN (Çevre Günü)

Yeşil yeşil yemyeşil günümüz: Dışarıda kış ve yağmur olmasına rağmen, içerde tam bir yaz havası yaşandı. Yeşillerle süslü olan salonumuza bir de yeşiller giymiş hanımlarımız katılınca, bir bahçeyi andıran salonumuz her zamanki gibi coşkuyla doldu.

Başkanımız Ayşe Aday günümüzün anlamını anlatan konuşmasıyla proğramı açtı. Hanımlarımızın getirdiği yemekler sohbetle yendikten sonra çok sayıda hanımlarımız yeşil elbise yarışmasına katıldı. Üç kişilik jüri tarafından seçilen hanımlarımız sırayla; birinci - Perihan Hafız-Hüseyin. ikinci - Fatma Ahmetoğlu ve üçüncü - Ayşe Aday geldiler.
Bu üç hanımımıza birer çiçek verildi. Yarışmaya katılan hanımlarımızı tebrik ederken, jüriye de teşekkür ediyoruz.

Günümüzün eğlencesi devam ederken hanımlarımıza M.L.C. Recycle Centre tarafından Kadınlar Kolumuza bağışta bulundukları el çantaları verildi. Sohbet, eğlence derken bir güzel günümüzün daha sonuna geldik.

Hanımlarımız neşe içinde evlerine dönerken, Park Water Ways merkezinden Kadınlar Koluna hediye edilen fidanlar ellerine verildi. Kadınlar Kolu adına bu iki merkeze bizlere gösterdikleri ilgi ve desteklerinden dolayı teşekkür ediyoruz. Yeşil günümüz böylece sona erdi.

Bu günümüzde büyük emekleri geçen tüm hanımlarımıza sonsuz teşekkürlerimizi sunarken, hanımlarımızla ne kadar övünsek azdır. Hanımlarımızın gayret ve emeklerini yazmaya gücüm yetmediği için sadece özetlerini verebildim.
Hamımlarımıza hürmetlerimi sunarken, en güzel günler sizlerin olsun derim.

Rukiye İbrahım
Kadınlar Kolu Başkan Yardımcısı

GÜZEL SÖZLER ... Rukiye İbrahim'den

* Gönül acısını ancak bir dost eli geçirebilir.

* İyiliğe iyilik her kişinin işidir. Kötülüğe iyilik er kişinin işidir.

* Akranı ili uçmayan kuşun sesi, havadan değil tavadan gelir

TELLİ GECE

Batı Trakya Türk Kadınlar Kolunun, 17 Ağustos 1996, Cumartesi gecesi hazırlamış olduğu *Telli Gece* halkımızın gösterdiği ilgi ile başarılı geçmiştir.
Kadınlar Kolumuz bu güzel geceyi, Cemiyetimize alınan fotocopi makinasına mali yönden katkıda bulunmak maksadıyla hazırladı.

"Telli" kelimesi beni yıllar önceye götürdü. Hatırlarsınız, eskiden gelinlerimiz baştan ayağa kadar tellerle süslenirdi. Başlarına pırıl pırıl tellerle süslü *hotoz* yapılırdı. Gelinlik olarak giydikleri bindallı da bildiğiniz gibi altın veya gümüş simli motiflerle süslüdür.

Salonu renkli balonlar, masa örtüleri, çiçekler ve kadınlarımızın renkli ve telli kıyafetleri süslüyordu.
Her zaman olduğu gibi, bu gecenin faaliyetlerini de kardeşimiz Fatma Mümin idare etti. Gecenin açılış konuşmasını yapan Kadınlar Kolu başkanımız Ayşe Aday, beraber çalıştığımız müddetçe istediğimiz her şeyi başarabileceğimizi vurguladı. Toplumumuz içinde bu gibi faaliyetleri hazırlamada katkısı olanlara ayrı ayrı teşekkür etti. Cemiyet başkanımız Hayrettin Tahiroğlu'nun konuşmasından sonra güzel müzik ve evde hazırlayıp getirdiğimiz nefis yemeklerle gecemiz devam etti.

Batı Trakya Türklerinin bağrından çıkan ve özel gecelerimizde Türk Müziğini bize zevkle dinleten Nadir Celil, Şerafettin Reşitoğlu, Ali Seyhanlı, Salih Reşitoğlu ve Hüseyin Memiş bu gecemizde de bizleri mutlu ettiler.
Ayrıca güzel sesleriyle bayanlarımızdan Ayşe ile Fatma ve minik yavrularımızdan Melis Mümin ile Nesrin Memet geceye renk kattılar.

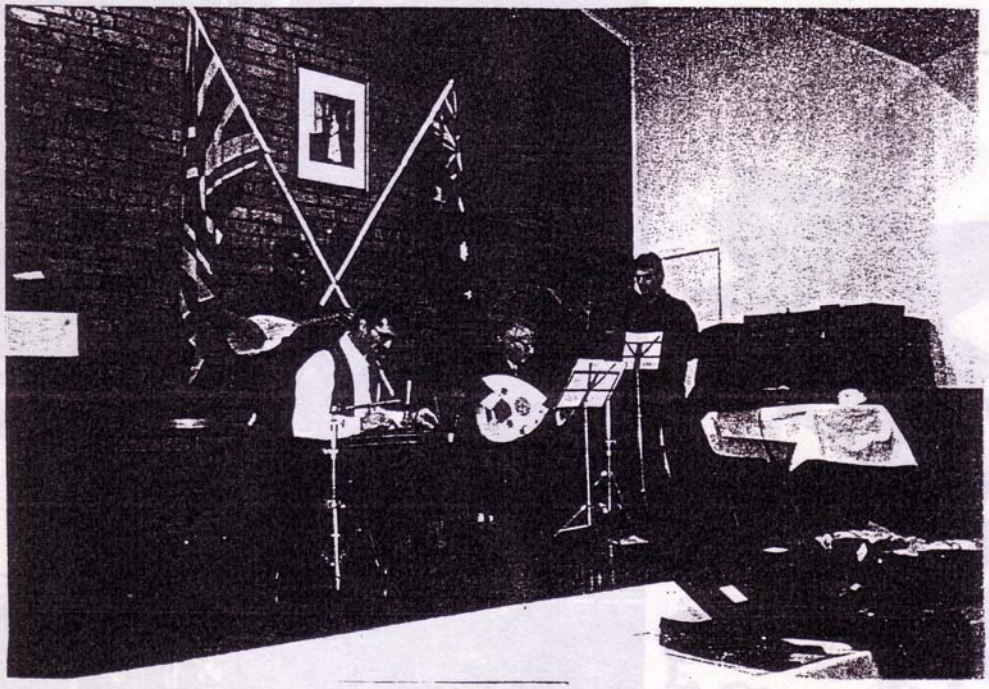

Batı Trakya Türk Müzik Gurubumuz
Soldan sağa: Hüseyin Memiş, Salih Reşitoğlu, Nadir Celil, Ali Seyhanlı ve Şerafettin Reşitoğlu

Gecenin enteresan faaliyetlerinden biri de telli giysi yarışması oldu. Yarışmayı kazanan dört üyemize hediye verildi. Hepsinin giysileri biribirinden güzel olan şanslı kadınlarımız sırasıyle şunlardır.

Dördüncü	Rukiye İbrahım
Üçüncü	Halide Boca
İkinci	Perihan Hafız-Hüseyin
Birinci	Belkız Turyan

Belkız, bordo rengi, simli, ortaboy uzunluğunda bir bindallı giydi. Başına renkli oyalarla süslü yeşil bir çember bağladı. Batı Trakyayı hatırlatan bu kıyafet birinciliği kazandı.
Piyango biletleri çekilip hediyeler dağıtıldı. Oyun havalarıyla gece saat 12.00 de sona erdi.

Batı Trakya Türk Kadınlar Kolunu gösterdikleri başarıdan ve halkımızı bu geceye katılımlarıyle tebrik ederim.

Sihem İmam-Hüseyin

Yarışmayı kazananlar

Soldan sağa:

Belkız Turyan
Halide Boca
Perihan Hafiz-Hüseyin
Rukiye İbrahım

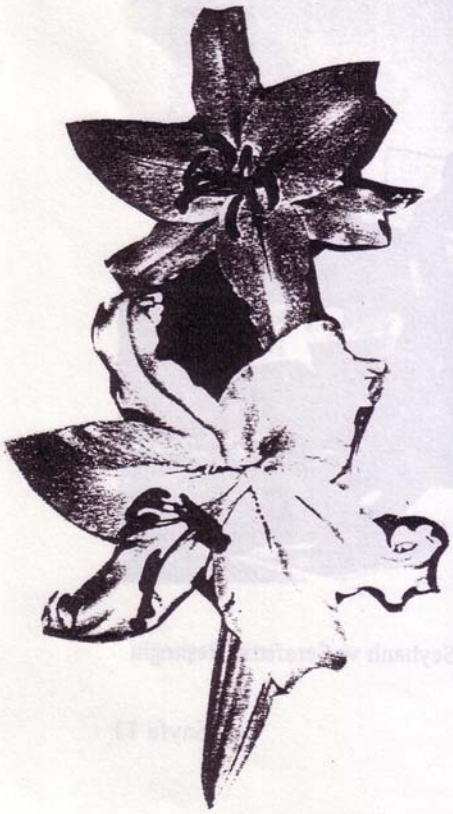

TÜRKÜLERİMİZ VE ÖYKÜLERİ.

Bu türkünün oluşmasına geçmişte yaşanmış bir aile geçimsizliği neden olmuş. Olayın yerini ve tarihini bilemiyoruz,ama yaşanmış, acı bir gerçektir.

Bütün genç kızların ve delikanlıların hayali evlenip, mutlu bir yuva kurmaktır. Ama evlenmek kadar önemli olan diğer bir konuda geçinmektir. Mutsuz ve geçimsiz bir yuva sonunda yıkılmaya mahkumdur. Bütün bir ömür hiç darılmadan, kırılmadan, kavgasız, gürültüsüz geçmez elbette. İnsanoğlu türlü duygu ve düşüncelerden oluşmuştur. Böyle anlarda en doğrusu, duygu ve hisleri kontrol altında tutmak ve mantıklı hareket etmektir.

İşte sonu hüsranla, felâketle biten bir evlilik ve ardından kalan bir öykü , yanık bir türkü:

İki genç evlenirler. Aradan biraz zaman geçince,biraz kocasının içkisi yüzünden, birazda evin içindeki dırdırlardan bıkan genç kadın, annesinin evine gelir. Bir müddet orada kalır. Kocası bir kaç kez karısını almaya geldiysede karısı gitmek istemez.

Bir gün genç kadın, annesi ve kızkardeşi birlikte tarlaya giderler. Bu sırada kocası tekrar gelir ve karısını alıp, götürmek ister. Karısı gitmek istemeyince , kolundan tuttuğu gibi çekerek eve götürür. Kızkardeşi ablasının bu haline dayanamaz ve ona yardım etmek ister, fakat gücü yetmez. Ablası ile birlikte o da gider. Eniştesi, ablasını içeri kapatıp, kapıyı kilitler. Baldızına da hemen geriye dönmesini söyler. İkisinin arasında bir kavga başlar. Kız eline geçirdiği deyren i alır eniştesinin üzerine yollanır. Eniştesi de tüfeği eline alır ve baldızını vurur. Sonunda bu geçimsizliğin kurbanı zavallı kız olur. Yuva yıkılır. Genç adam mahpusa, gençkadında bir daha dönmemek üzere annesinin evine döner.

ANNE BEN NE ETTİM ABLAMA GİTTİM
ABLAMDAN GELİRKEN ANNEM RUH TESLİM ETTİM.

EVİMİZİN ÖNÜ BAHÇEYE KARŞI
EMBİYE HANIM GELİYOR ANNEM KURŞUNA KARŞI

BASAMAK TAŞINI ATLAYAMADIM
DEYREN ELİMDE ANNECİĞİM SAPLAYAMADIM

ANNE BEN NE OLDUĞUMU ANLAYAMADIM
CAN EVİME KURŞUN GELDİ DAYANAMADIM

ANNE BEN NE ETTİM ABLAMA GİTTİM
ABLAMDAN GELİRKEN ANNEM RUH TESLİM ETTİM

F. Reşitoğlu

BİR RUMELİ HİKAYESİ

Balkan harbiyle Rumeli kesin olarak Türk ün elinden çıkmıştı. Bitkin Osmanlı nın ezeli düşmanları ,nihayet süfli emellerini gerçekleştirmiş ve zavallı Türk halkı,kendi harim-i ismetinde düşmanlarının eline esir düşmüştü.Bu düşmanlar ki öyle alelade düşman değil,husumet hisleri asırlardır Türkün aleyhine bilenedurmuş potansiyel barbarlardı.

Bölgede dirlik düzenlik kalmamış.Göklerine kara bulutlar ağmıştı;artık bülbüller ötmüyordu Rumeli illerinde...Hatta feryat figan ağlıyordu bülbüller; zehir vardı dillerinde...

Bulgar eşkiya çeteleri kol geziyordu.Zulmün her türlüsünü en iğrenç biçimiyle-hayasızca sergiliyorlardı.Türk halkı, büyük bir dehşet ve yılgınlık içinde kara yazısı ile can cana baş başa kalmıştı.

İşte o netameli yıllardan birinde bir çok Rumeli kenti gibi Türk'ün tarihiyle bütünleşmiş Gümülcine kentinin bir köyünde Ali ağa'nın hanesine bir bakalım:

Ali ağa'ya atalarından kalmış hanesi,oldukça geniş bir arazi üzerinde;duvarları genelde o tarihte bütün diğer yapılarda olduğu gibi taş ve kerpiçten; saçak veya sundurması çitten kafeslerle çevrilmiş hanay ve bununla yarım daire oluşturacak şekilde yanyana bitişik olarak inşa edilmiş tavanlı, tavansız geniş odalı evlerden oluşuyordu. Dairenin diğer yarısını da damlar, ağıllar, samanlık ve ırgat odaları tamamlamaktaydı. Bütün bu yapıların ortasında mahremiyet bulmuş, dışarıya geniş portalarla; (Rumeli'de çatal kapı) bitişik komşulara komşu kapılarıyle açılan; yemişli, yemişsiz ağaçlarıyla, fırınıyla, kuyusuyla, tulumbasıyla v.s. harem vardı. (Rumeli'de iç avlu)

Ali ağa, üçyüz dönümü askın arazisiyle varlıkça ileri gelen ağalardan olduğu gibi köklü bir soyu, saygın bir kişiliği vardı. Ağa kısmında sıkça rastlanan hoyratlık, onun gönlünde yer etmemişti. Sonradan görme hiç değildi. Alçak gönüllü, cömert, âlicenap, dıgerkâm bir zattı. Öyle görmüştü; öyle devam ettirmeyi benimsemişti. Bir miktar okuması yazması vardı. Herkesin okuma yazma bilmesinin gerekli sayılmadığı o dönemde bu önemli bir meziyetti. Kasabanın düşüncesini geliştirmiş pek nadir aydınlarıyla sohbetlerde bulunmayı severdi. Otuzbeş, otuzaltı yaşlarında, yakışıklı, sırım gibi bir cıvanmertti.

Ali ağanın vefakâr eşi Ürke (Rukiye) otuzunda, orta boylu, tombulca, güleç yüzlü, boşnak güzeli, cana yakın bir dilberdi. Dal boylu, elâ gözlü ağasını hiç kıyamaz, bir dediğini iki etmezdi. Güzel meziyetleriyle Ali ağanın mütemmim cüzüydü. Onu tamamlıyordu. Irgatları Salim kâhyanın karısı Naciye ile her gün etekleri belinde koca hanenin ev işlerini kotarıyorlardı. Naciye'yi gelini gibi severdi. Salim kâhyayı kendileri evlendirdiği için Naciye de zaten gelin gelmişti haneye... Nacıye'de iki, dört te Ürke hanımda altı çocuk, kocalarıyla sekiz, bir de çobanları Hüssem, dokuz nüfusun sırtı, başı, ocagı, aşı v.s. onlara bakıyordu. Şikayetleri yoktu ama. Sevgi, saygı öncelikle var olduktan sonra işlerin üstesinden nasıl olsa geliniyordu.

Her şey iyi güzeldi de ne fayda, vatanın bağrı kan ağlıyordu. Bir belirsizlik, bir güvensizlik kokuyordu havada...

Mevsim sonbahar, güz tohumu vaktiydi. Ali ağa, Salim kâhya birlikte bir kaç haftadır iki çiftle dazara dazar ekim işiyle uğraşmaktaydılar. Bir iki gündür komşuları Kısacık Osman dayıda katılmıştı yardıma çifti cubuğuyla, işin biran önce bitebilmesi için... Akşamları sular kararmadan, erkenden eve dönmek gereği vardı. Ne olur, ne olmaz zaman tekin değilidi.

Bu günde aynen öyle yapılmıştı. Alelacele çifti, çubuğu yataklayıp yerleştirdiler. O sırada çoban Hüsem oğlan da davarı ağıla kapamış gelmişti. Kapılar, portalar sürgülenip dayaklandı. Yıkanıp paklandılar. Babalar çocuklarını okşayıp sevdiler. Hanımlarıyle muhabbetlenip sevgi ve bağlılığın mutluluğunu yaşadılar. Sonra da erkekler, her zamanki gibi yemeği beklemek üzere odalarına geçtiler. Ocakta kavi odunlar, kıpkızıl kor yığını halindeydi. Ocağın hemen yanında el altında şekerlik, kahvelik, kahve değirmeni, onların az üstünde duvarda cazip motifli süsleriyle antika değeri olması muhakkak ata yadigarı pirinçten bir cezve asılı durmaktaydı.

Dışarıda hava donuktu. Güneş ufka yaklaşmış, batmasına yarım üvendere boyu vardı. Son deminde üzerine çöken silik bir bulut, köye veda eden bakışını gölgeliyordu. Gurubun kızıllığı, insanın içini ürperten ayaza saplanmak istenen bir kılıç gibiydi sanki...

Deminden beri yemeğe oturmak için bekledikleri Kısacık Osman dayı geldi. Üç yetişkin kızıyla karısını getirmeyince Ürke hanım durur mu, hemen seğirtip koştu, onları da alıp geldi, sofraya buyur etti. Yemekler yenip akşam namazları kılındıktan sonra bitişik komşulardan Memedağa da oğlu, karısı ve geliniyle gelip birliğe tabi oldular.

Nerdeyse her gün tüyler ürpertici haberlerin kulaktan kulağa duyulduğu böyle tekinsiz günlerde insanoğlu teselliye elbette ki son derece muhtaçtır.Bu da ancak bu şekilde toplanıp bütünleşmekle tabii ki gerçekleşebilir. Rumeli Türkü de bunu çok iyi biliyordu. Üstelik onlar, bir yere vatanımız deyebilmek için orada doğup büyümenin yetmediğini epey pahalıya öğrenmiş bir neslin çocuklarıydılar.

Ali ağa bu akşam kahveleri kendi yapacaktı. Kadınlardan beklemedi. Ocağa doğru yanaştı. Diğer erkekler de biraz daha sokuldular.

Dışarıda soğuk bir rüzgar, hafiften esiyordu. Karanlıkları delerek çok uzaklardan gelen şimşek ışığının pencereyi okşayan aydınlığında bahçedeki salkım ağaçlarının, yerlerde uçuşan yapraklarını davet eder gibi çırpındıkları görünüyordu.

Ali ağa sessizliği bozdu:

— Hava galiba bozacak. Ekim işini sekteleyecek gibi görünüyor,ne dersiniz? Ağa bu sözü, gene o korkulu sohbetlere girilmesin diye attı ortaya ama, hepsinden yaşlı olan Kısacık Osman dayı:

— Kötü hava düzelir nasıl olsa Ali oğlum, bu memleketin hali nic'olur,ondan haber ver? deyip konuyu gene o mutat mecraya döktü. Ali ağa karşılık

vermedi.Osman dayı bu kez derin bir gögüs geçirerek:
— Nerde yalnışlık yapıldı kimbilir, bütün bunlar hangi günahımızın kefaretidir acep?
— Allah bilir ya korkularım var Osman dayı deyip devam etti Ali ağa:
— Osmanlı uzun zamandır toprak yitirmekte. Kan kaybeder gibi...Giden geri gelmiyor. Sınırlar daraldıkça daralmakta... Sebepleri var bu gidişatın elbet. Her bir şeyin bir sebebi olduğu gibi..."Sebepsiz kuş bile uçmaz "demezler mi ?.. Düşmanlar her zaman vardır. Eskiden de düşmanlarımız vardı. Ama o zaman bizden daha güçsüzlermiş ki, bize diş geçiremiyorlardı. Bu gün güçlenmişler demek ki... Eski sözdür:"İş bilenin kılıç kuşananın"der.Bizi esir ettiklerine göre bizden fazla bildikleri bir şey var demektir. Selanik nasıl çıktı elimizden? Tahsin paşa, koskoca ahım şahım paşamız, tek kurşun sıkmadan 35.000 kişilik ordumuzu Yunan'a teslim etmedi mi orada?...Var mı çalışmadan kazanmak dayı?... Kasabanın ileri gelenlerinden dinlemiştim: Ecnebi alemi, Avrupa'nın büyük devletleri, hani şu düşmanlarımıza arka çıkıp üstümüze salanlar, fen alanında çok ilerlemişler. Gene de öyle değil mi? Tüfek dediğimiz delikli demiri onlar buldu. Bizim mertliğimiz de böylece bozulmuş oldu.

Yaşça ikinci derecede büyük olan Memedağa söze karıştı:
— Kur'anda yazarmış bunlar hep, gavur kendi kitabımızı bizden iyi okuyup anlamış ta bizim hocalarımız kabına mı bakmışlar kimbilir?...
— Kur'anda tüfeğin yahut başka alatın nasıl yapılacağını yazmaz. Bu gibi batıl itikatlar, bizim cehalet derecemizin derinliğini gözler önüne seren delillerdir. Kur'an din kitabıdır. Bu gün ecnebi aleminin ilerlemesine yol açan şey, fenni ve dünyevi ilimlerde çok yol katetmiş olmasıdır. Onların yazarları, çizerleri sayıca epey kabarıkmış. Her türlü fikirlerini serbestçe yazıp çizdikleri kitaplarını bütün memlekete yayıp insanlarına okuma alışkanlığını aşılamışlarmış. Böylece okuma yazma bilenleri çoğalmaktaymış. Dolayısıyla alim kişileri de arttıkça artmaktaymış. Bizim atasözümüz de öyle demez mi?: " Okumadan alim gezmeden seyyah olunmaz " diye. Güzel söylemiş atalarımız ama bizde hep lafta kalmış bunlar nedense? Buyurun işte, bir kaç yüz hanelik köyümüzde kaç kişi var okuyup yazanımız? Bir kaç kişi varsa bile onlar da Kur'anı Kerimi ancak okuyabilirler.

Ali ağa uzun soluklu konuşmasına biraz ara vermişti ki, Memedağanın oğlu Mustafa merakla öne atılıp sordu:
— İyi güzelde ağa hala anlayabilmiş değilim. Bizim koca Osmanlı'da neye yazılmamış birazı olsun bu kitapların?
— Çok mühim soru Mustafa. Lâf lâfı açar derler. Bir tarihte okumuş zevatın o güzel sohbetlerinde duyup bellediğdim. Belki işittiğiniz olmuştur. Bir makine vardır, matbaa makinesi derler adına. Bol, bol gazete, kitap basar hem de çok hızlı, çabucak yapar bu işi... Bu makineyi de tabii ki her fenni olduğu gibi ecnebiler bulmuş. Gâvur icadının bir başka çeşidi yani...İşte o kıymetli alet bize onların kullanmaya başlamasından tam 258 sene sonra gelebilmiş. Günahtır deye önceleri fetva verilmemiş. Bu da şu demek: Onlar bol miktarda kitap

okurken, bizler el yazması birkaç kitapla yıllarımızı heba etmişiz. Şimdi biz, bunun acı bedelini ödüyor olsak gerektir!

Ali ağa sözünü noktalarken etrafındakiler başını sallayarak kendisini onayladıklarını ifade ediyorlardı.

Yan odada kadınlar, sessizce sürdürdükleri söyleşinin yanı sıra çocukları birer köşede örtüp uyutmuşlar, yanyana ve yüzyüze dizçökmüş vaziyette idare lâmbasının soluk ışığında zikir mi yoksa dua mı ediyorlar belli olmuyordu.

Vakit yatsıya yaklaşmıştı. Kapıdaki kışın soluğu, dışarıdaki havada kendini hissettiriyordu. Kesik, kesik esen rüzgar epey sertti: Haremde sessiz yatmakta olan köpekler, birden havlamaya başladılar. Ve hızla portalara (çatal kapı) doğru koşuştular. Evet kapı çalınıyordu. O sırada ağılda odasına gitmek üzere henüz saçağa çıkmış olan Hüsem, hışımla dönüp, eşikten:

— Kapı çalınıyor ağam, diye seslendi.

— Duyduk dedi,ağa, telâşa kapılmayın hiç. Ve o önde diğerleri ardında kapıya doğru yürüdüler. Ürke hanım ne de çabuk seyirtip gelmişti, yerden biter gibi; ağanın sol koluna sarılmıştı. Köpekleri yatıştırıp kulak kabarttılar. Kapı dövülüyordu. Ali ağa seslendi:

— Kim o ?

— Hayrolsun (Bulgar'ın, Rum'un Türk'e selâmı) Alâga. Ben Kirkor! Korucu, korucu! Belediyeden çağrılıysınız bütün azalar çok möyüm bir mesele görüşülceğmiş.Acelemiş çok.Üle emir gelmiş yukardan. Pomaşnik (bir aşamada Bulgar mülkamiri) zabiti yollamış bak, iki beygirlen (at kastediliyor) seni almaa.

Ürke hanım, ağasının koluna daha sıkı sarılmıştı. Bıraksa eğer kesin kaybedecekmiş hissi vardı içinde. Kocasının gövdesine tırmanırcasına, kulağına doğru uzanarak heyecanla:

— İnanma Alim, kanma onların sözüne. Sakın ola kanma!

Ali ağa, karısının elleri avucunda, soğukkanlılığını muhafaza ederek:

— N'oluyorsun Ürkem kendine gel; sakin ol hele! Nedir bu yılgın halin böyle? Yakışmıyor sana hiç.

— Yıl uğursuzun Alim. Her gün neler oluyor, duymuyor muyuz ?!

— Hayır, hayır . Bak, bize seslenen korucu... Yıllardır kendisini tanırız. Hem ona bunca iyiliğimiz dokundu. Nasıl hemen kötüye yorumlarsın.

Ali ağa, sağ yanında elinde büyük bir fenerle durmakta olan Salim Kâhya'nın elinden feneri kapıp kapıya yürüdü. Ürke hanımı kolundan koparamadı. Bunun için fazla çaba da göstermedi. Kapıyı açtı ve birlikte dışarıya çıkıp gelenlerin karşısına dikildiler. Ağa feneri kaldırıp dikkatle atın sırtındaki kişiye baktı. Yüzünü yeterince seçemedi ama kılık kıyafetiyle tıpatıp bir Bulgar zabitiydi. Ve sordu:

— Neye bu kadar geçe kalmış bu davet işi Kirkor?

Ali ağa korucuya dönük sormuştu ama atın sırtındaki cevap verdi; Türkçe'yi Bulgar askeriyle konuşuyordu.

— Komşu merak etmeyasın. Çok kapımız vaedı gezecek. Sana anca şincik gelebildik. Bütün ileri gelenneri toplamak zaman aldı. Korkulacak bir şeycik

yoktur. Bak senin için beygir da yolladılar. Hayırla yatacak birkaç eşya meşya koyalım beygira da pinesin gidelim.

Ali ağa:" Bekleyin bir müddet bakalım" deyip karısıyle içeriye döndüler.

Ali ağa karısıyla içeri girer girmez, Salim Kâhya kapıyı acele sürgüledi. Saçak önünde fener ışığıyla hepsi ağanın etrafında toplanmıştı. Şaşkınlıkla korku arası bir duyguyla ağanın koyacağı tavrı bekliyorlardı. Ağa, kolunda hala sımsıkı sarılmış, gözlerini onun yüzünden mühürlemişçesine ayırmayan sevgili karısı Ürke hanım olduğu halde şöyle konuştu:

— Böyle durumlarda güçlü olmayı becermek zorundayız. Telâşa kapılarak birbirimizin yüreğine korku salmayalım. Serinkanlı olmaya, öylede düşünmeye mecburuz. Bu gün artık başka bir devletin tebası olduğumuz maalesef bir hakikattır. Üzerinde doğup büyüdüğümüz, vatan bildiğimiz bu topraklar el değiştirmiştir. Bu acı gerçeği değiştirmek şu anda bizim kudretimiz dahilinde olmadığına göre yeni devlete ister istemez uymak mecburiyetimiz vardır. Ve bu devlet, resmi memuru ile benim ayağıma gelmiş, çağırmaktadır. Buna hayır demek akıl kârı değildir. Bize zarar getirir... Şimdi gelin hepiniz sakin olun. Korkunun ölüme faydası olmaz. Bunun için de zaten bir sebep yoktur. Sonra karısına dönüp:

— Haydi Ürkem sende gönlünü ferah tut. Nasıl olsa yarının bir vaktinde döneceğim. Gene birlikte olacağız. Metanetle çocuklara mukayyet ol. Daha nice güzel yıllarımız olacak saadet içinde yaşayacağımız; göreceksin...

Ürke hanım o güleç yüzünde, gülümseyen gözleriyle kocasına ısrarla bakmaktan kendini alamıyordu. Onunla gidebilmeyi şiddetle arzu etti. Ama bunun imkânsız olduğunu biliyordu.

Ali ağanın isteği üzerine Ürke hanım suskun ama yaşlı gözlerle gerekli eşyayı Naciye'nin de yardımıyla alelacele hazırladı. Salim Kâhya bunları bir güzel bağlayıp denkledi. Ağayı göz yaşları arasında uğurladılar. Ürke hanım elinde feneriyle kendisini bineğine kadar , koluna sıkıca sarılmış olarak geçirdi. Gözündeki yaşı donmuştu. Bambaşka bir kişiliğe bürünmüştü adeta... Ali ağa güzel Ürkesini bu haliyle hiç görmemişti. Onun melek gibi yüzüne hasretle uzun,uzun baktı. Sonra tutup bağrına bastı. Yüzüne eğildi, kokladı, eliyle okşadı. Bir şey söylemek ister gibi yaptı; söylemedi. Hızla dönüp kendisini bekleyen ata bindi ve uzaklaştılar.

Ürke hanım, halâ bir heykel gibi olduğu yerde öyle duruyordu. Osman dayı, Salim Kâhya ve karısı Naciye, kendisini güç belâ içeriye alıp kapıyı sürgülediler. Hemen koluna giren hanımlarla birlikte odaya yürüdüler. Kadınlarla erkekler mümkün mertebe soğukkanlı görünmeye çabalayıp en samimi duygularla onu avutmaya çalıştılar. Ürke hanım, kadınların hepsiyle ayrı,ayrı kucaklaştıktan sonra başı dik ve son derece sakin, kendinden emin bir eda ile:

— Hepinizden Allah razı olsun. Sizler çok iyisiniz. Merak etmeyin; üzülmüyorum. Sizlerle rahatlıyorum. Hem, Huda'dan içimde bir ferahlık var. Yüce Allah her zaman doğru kulundan yanadır.Boşuna endişeye kapılıyoruz.

Kulağımıza gelen kötü haberlerle içimiz kararmış. Bu yüzden hep kötü düşünür olmuşuz. Bütün insanlar kötü olmaz ki; iyiler de çok dünyada...

Ürke hanım burada konuşmasını noktaladı ve derin bir nefes aldı. Onun bu şaşırtıcı metaneti, mazalman herkesi takviye etmişti. Olağanüstü durumlarda, olağanüstü güç bulması, insanoğlunun veya tüm canlıların doğası gereği bir olgu olsa gerek. Ürke hanımın hali bunu düşündürüyordu.

Tüm cemaat, erkeklerin odasında oturmaktayken Ürke hanım kadınlara, sessizce çocukların uyumakta olduğu diğer odaya geçmelerini rica etti. Ve oraya geçtiler. O gece hep iyi ve güzel şeylerden konuşmaya bilhassa özen gösterdiler. Kadınlar daha ziyade Ürke hanımı dinlediler. O da hep sevgili eşi Ali'sinden bahsetti. Hiç bir zaman bu denli sohbetlerine konu etmemişti onu... Sanki uzun zaman ayrı kalmışta özlemiyle yanıp tutuşuyor gibiydi. Hep onu düşünmek,onu konuşmak istiyordu. Uyuyan çocuklarını koklayıp okşarken Ali'sini kokluyor, onu okşuyordu sanki... Gece boyu fırsat buldukça teheccüt namazları kıldı. Allah biliyor ya namazda da Ali'sini düşünmekten kendini alamadı. Aslında düşünmüyordu da; çok ama pek çok sevdiği eşinin hayali onun benliğini özümsemişti. Bu hal onu derin bir haz duygusuyla ürpertiyordu.

Ürke hanım, bu tılsımlı duyguların etkisinde vecde gelmiş haliyle uzun sonbahar gecesinin devrilmekte olduğunu farketmedi bile... Tan vaktine bir saat kalmıştı. Gece boyu kesik esen rüzgâr durmuş, havaya hakim olan ölüm sessizliği, kuru bir ayazla sanki mekânda öylece mühürlenmiş gibiydi. Derken köpekler havlamaya başladı; kapı çalınıyordu. Ürke hanım yandan fırlamış ok gibi attı kendini dışarıya... Kısacık Osman dayı, Salim Kâhya, diğerleri Ürke hanımı kapıda yetişebildiler. Hepsi gergin ve tedirgindi.

Osman dayı, "Ürke kızım" deyip teskin etmek için Ürke hanımın sırtını okşayıp omuzlarından tuttu ve dışarıya seslendi:

— Kimsin!

— Komşu, benim gene; akşamkı zaabit! Ali ağa yolladı beni. Selâmı var. Devlete acele yardım kararı aldılar;ağalar. Ne kadar hazır paraları varsa bağışlacaklar. Bizi paraları toplamak için saldılar. Emir büük yerden. Sizin paralar, Alâga'nın yatak odasındamış, zembilin içinde. Çabuk getirin zerem vaktimiz yok beklemee.

Ürke hanım bir soygun olduğunu anlamıştı. Ağayı konuşturmuşlar, paranın yerini bi tamam öğrenmişlerdi. Kapıp koyvermedi kendini... Bütün gücünü toparladı. Dışarıya çıkmak için kapıya saldırdı Osman dayı, ellerinden boşanan Ürke hanımı, tekrar yakalayıp mani olmak istediyse de muvaffak olamadı. Dışarıya birlikte çıktılar. Aynı kişiydi. Alaca karanlıkta belli oluyordu. Çatal kapılara ulaşan sokağın başındaki samanlığın kuytusunda çapraz fişekleri ve silahlarıyla dört atlı daha farkedilebiliyordu. Ürke hanım, artık bir içgüdüsel yönelmeyle atlıya iyice yanaşarak sokuldu. Büylece onun insaf ve merhamet duygularını daha kolay etkileyebileceğini umuyordu. Ve insan olan insanı, kahreden bir boyun büküşle yalvardı:

— Zaabit efendi! Sen de bir insan evlâdısın. Senin de karın, çocukların, anan,

baban, kardaşların vardır. Onlar seni severler, sen de onları onlarıseversin. Onlara kötülük gelsin istemezsin. Sen de elbet her insan gibi acırsın, seversin. Acıların, insanın yüreğini nasıl yakıp kavurduğunu bilirsin. Senin, mektep medrese görmüş bir efendi olarak daha yufka bir yüreğin vardır. Ben sana istediklerini hemen şimdi getireceğim. Kocama bir zarar gelmeyecek değil mi? Sağ salim dönecek yuvasına, çocuklarına değil mi?

Bulgar'ın öne doğru eğik olan kalpağı yüzündeki ifadeyi göstermiyordu. Ürke hanımı temin etti. Ve şöyle dedi:

— Boşuna korkarısn komşu! Ali agaya zarar gelmeyecek. O bu gün dönecek. Çabuk getir sen emanatları.

Koşar adım içeriye döndüler. Çarçabuk zembili yerinden alarak içindekileriyle getirip teslim ettiler. Ürke hanım, paraları alıp gider atlıya son bir kez daha yalvararak arkasından bakarken başı dik yumrukları sıkılmış vaziyette dudaklarından belli belirsiz dualar dökülüyordu.

Osman dayı, Ürke hanımı yine şefkatle tutup içeriye geçerlerken:

— Ürke, haydi geçmişler olsun kızım! İstedikleri buymuş. Madem ki kavuştular artık; mesele kalmadı demektir. Düğüm çözülmüştür. Kalbini ferah tut. Bu gün Ali er-geç aramızda. Hiç şüphen olmasın bundan. Ali'nin geleceği saat yakındır kızım Allah'ın izniyle.

Kadınlar gene Ürke hanımın etrafını kuşatmışlardı. Naciye her zaman olduğu gibi, ellerini tutmuş olarak en yakınındaydı. Hiç biri onu tesellide kusur etmediler. Ürke hanım teşekkür etti. Ve çocukları sordu. Uyumakta olduklarını öğrenince rahatladı.

Alaca karanlık, yerini şafağa devrederken hava hala donuk ve sakindi. Bu sükünet, doğması yaklaşan güneşe hazırol vaziyetine geçişin bir ifadesi gibiydi sanki... Birden köpeklerin yattıkları yerlerden fırlayıp hışımla kapıya doğru koştukları görüldü. Ama hayret , havlamıyorlardı. Sanki bir dosta ulaşmak ister gibi kapıları yırtarcasına tırmalıyorlardı. İşte şimdi kapı da vurulmaya başladı. Ürke hanım yine önde diğerleride haman peşinde kapıya koşuştular. Nefesler tutulmuş, herkes kulak kesilmişti. Yine Bulgar aksentiyle bu defa başka bir ses:

— Komşu! Ali aga ta sona gelecek! Pırtılarını yolladı. Bak , ha burda bırakıyız! Gelip alasınız ! Ve uzaklaşan nal sesleri duyuldu.

Ürke hanımın yüreği göğüs kafesinden fırlayacakmış gibi çarpıyordu. Açılması için kimseye fırsat vermediği kapıyı, doruk noktasındaki heyecanıyle nasıl açtığını bilemedi. Şimdi köpekler dahil herkes dışarıdaydı. Ağaya bir an önce kavuşmak iştirakı içindeydiler.

Ürke hanım, bırakılan eşya dengini yadırgadı. Bu denk, onun hazırladığının neredeyse iki misliydi. Bir de üzerinde sarılı olan, yer, yer erimiş kilim, onun koyduğu kilim değildi. Acaba yanlışlıkla başkasına ait eşyayı mı bırakmışlardı? İçi daralıyordu. Soğuk karanlıklar bastı ruhunu. Köpekler niye iniltiyle fır dönüyorlardı dengin etrafında peki? Ali'sine ait olanlar daha içeride mi sarılıydı? Sür'atle açıyordu. İşte Ali'sine ait olanlar burdaydı nihayet! Battaniye, kilim, pösteki. Ama o ne peki?!! Parmaklarına temas eden ılık bir sıvı? !!

Aman yarabbim, kan bu !! Ve işte canından çok sevdiği Ali'si, süngü darbeleriyle delik deşik edilmiş bağrı ve işiği sönmüş elâ gözleriyle elinin altında kanlar içinde, sevgili Ürkesini görmeden yatıyordu... Öylesine fevzi ve akıla ölçülere sığmayan hamleyle kocasının cansız bedenini bağrına bastırırcasına kapıp ayağa fırladı ki, fırlarken Aliiim!!! diye yükselen feryadı mekâna sığmıyordu.

H. Meyzinoğlu

(((((((((((((((((((((((((((((((((((14 / 7 / 1996)))))))))))))))))))))))))))))))))))

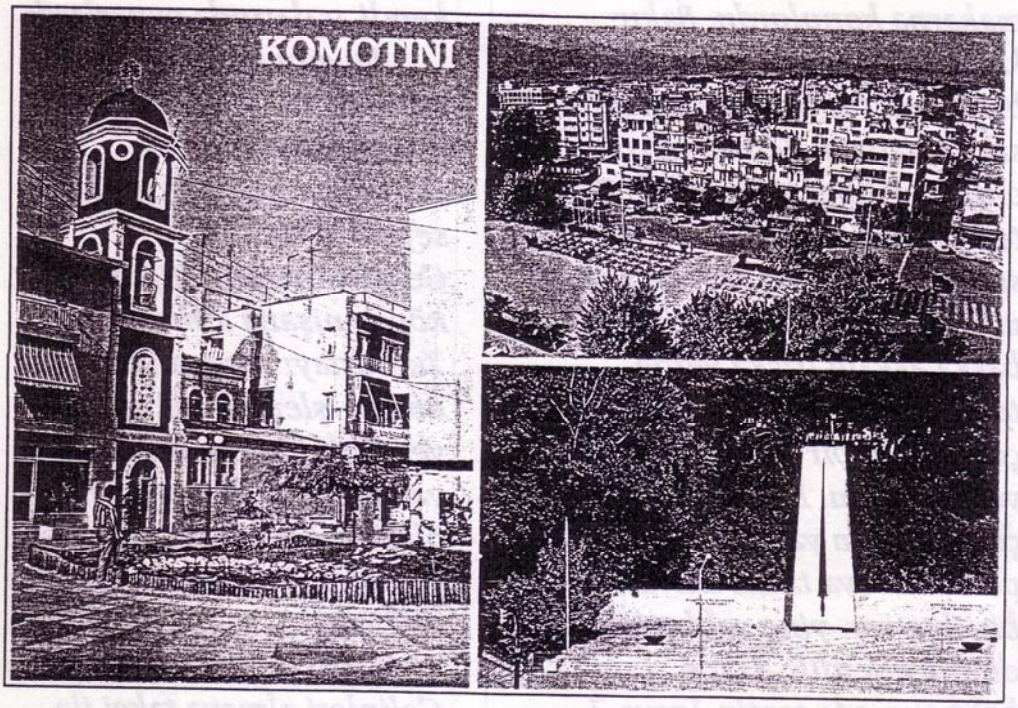

ESKI KIŞ GECELERI

Memlekette, köylerimizde soğuk kış gecelerimiz şöyle geçiyordu:

Yaz işleri bitince tohumlar ekilirdi. Odalar açılırdı. 10 kadar arkadaş ,buradaki olan piknikler gibi,ailece toplanırdık. Büyükçe bir bakırın içine tavuk ve makarna konulurdu. Bakır kaynaya dursun. Arkadaşlardan bir tanesi bir masala başladımı iki saat anlatırdı. Yemek hazır olunca, yemekler yenirdi. Yemek ten sonra bir başkası anlatır,daha sonra bir başkası,derken saatin nasıl geçtiğini anlamazdık. Bir başka akşam,başka yerde toplanırdık. Bu seferde lokma çöreği için bir tekne hamur yoğurulurdu. Pişirilen lokma çöreklerinin yanına biraz pekmez,veya tahin helvası ile birlikte yer, yine sohbetlere devam ederdik. Saat e baktığımızda saatin 1veya 2 olduğunu görünce gözlerimize inanamazdık. Bazı akşamlarıda patlak kavrulur, bazan suda mısır kaynatırdık. Bacalıkta kocaman kütükler yanarken ,çömlek içinde kaynatılmış mısır büyükçe bir tavaya çikarır, cevizle yer, bir yandanda sihirli, sihirli masallar anlatır, tatlı,tatlı muhabbet ederdik.

KÖY DÜĞÜNLERI

Memleketimizde düğümlerimiz çoğu zaman kış ın oluyordu. Kızlarımız sıraya dizilir, çöcükler de (erkekler) 5 & 10 metre geriden bakarlardı. Kızlarımız, türküler söyler, dümbelek çalarlar, bazı,bazı kendi aralarında oynarlardı.

Bu gün artık ne o tatlı gecelerimiz, ne de düğünlerimiz kaldı. Davulsuz düğünlerimiz çok seyrek olurdu.
Gelini almaya gittiğimiz köyde nişana atılırdı. Yumurtayı vurana , dört köşesi işlemeli bir mendil verilirdi. Gelini alıp köye yaklaşılınca at yarışları olurdu. Kimin at ı geçerse gelinden bir gömlek hediye edilirdi.

Şimdi o günler kalmadı . Gelinleri almaya taksi ile gidiyorlar.

ALLAH CÜMLESİNİ MESUT ETSİN .
(AMİN)

Yine tatlı sohbetlerde, buluşmak üzere...
HOŞÇAKALIN

B.T.T.Derneği'nden
kahveci , Hacı Salih Amca.

DİN SOHBETİ

KUTLU DOĞUM HAFTASI

Hepimizin bildiği gibi peygamber Efendimiz'in (SAV) dünyaya teşrifleri, asırlerdır milletimiz tarafından "Mevlid Kandili" olarak kutlanagelmektedir. ilk defa 13 üncü asırda Erbil Atabeyi Muzafferuddin Gökbörü tarafından bir ilim, sanat, kültür faliyeti olarak iki ay süren kandil kutlamaları şeklinde ortaya çıkmış ve mevlid bir bayram havasında kutlanagelmiştir. Süleyman Çelebi'nin yazdığı "Vesiletül Necaat" isimli şiirinin "Mevlid" adıyla yüzyıllardır sevinçte, tasada, doğum ve ölüm olaylarında okunması bu geleneğin bu günde devam etmesinin canlı bir ifadesidir.

Peygamberimiz Hz.Muhammed (SAV)in doğumunun yıldönümü ilk defa 1989 yılında "Kutlu Doğum Haftası" olarak Türkiye Diyanet Vakfı tarafından kutlanmaya başlandı. 1989 yılından sonra bu hafta, cami proğramları, ilmi toplantılar, nat-ı şerif yarışmaları, şiir, resim yarışmaları, tasavvuf musikisi konserleri gibi etkinliklerin yanı sıra hat ve resim sergileri ile kermesler tertip edilerek kutlana geliyor.

Her geçen yıl daha zengin etkinliklerle kutlanan ve bir gelenek haline getirilen "Kutlu Doğum Haftası" 1996 yılında 20 - 26 Nisan tarihleri arasında yurt içinde ve yurt dışında zengin proğramlarla kutlandı. 20 Nisan Peygamberimiz Hz Muhammed'in (SAV) doğum günüdür, yani Hz. Muhammed (SAV) 20 Nisan 571 Milâdi yılında doğmuştur. Kameri aya göre Peygamberimiz Rebiulevvel ay ının 12 nci gecesi pazartesi sabahı dünyaya gelmiştir. 27 yi 28 Temmuz'a bağlayan gece Rebiulevvel ay ının 12 nci gecesidir. Kameri takvime göre 27 Temmuz Mevlid Kandilidir. Kutlu Doğum Haftası bu yıl Türkiye' de Hilton Oteli'nde düzenlenen bir basın toplantısı ile başladı. Hafta boyunca yapılacak etkinlikler, Diyanet İşleri Başkanımız a vekâlet eden Başkan yardımcısı Mahmut GÜRGÜR tarafından basına bilgi verildi. Kutlu Doğum Haftası 78 il ve 439 ilçede 171 panel, 432 konferans; değişik kampanyalarla kutlandı. Kutlu Doğum Haftası Kocatepe Camii Konferans salonunda yapılan açılış töreniyle başladı. Diyanet İşleri Başkanımız Kutlu Doğum Haftası dolayısıyle yaptığı konuşmada şöyle dedi

"Yitirdiğimiz bir medeniyeti bütün ihtişamı ile yeniden keşfediyoruz, yeniden inşa ediyoruz. Geleceğimize inançla ve umutla bakıyoruz. İşte "Kutlu Doğum Haftası" bu güzellikleri,bu ruhları yaşatıyor. Türkiye geleceğe hazırlanıyor. Hz. Musa (AS) ve Hz. İsa (AS) ın milli (mahalli) peygamber, Hz. Muhammed (SAV) ise evrensel bir peygamberdir. Bu neye benzer, odada lamba yanmaktadır. Tabii odalar çoğalınca lambaların sayısıda çoğalmaktadır. Ama güneş doğunca lambaya hacet kalmaz. Bu mahalli peygamberler birer lamba mesabesinde idi. Mekke'den hakikat güneşi Hz. Muhammed (SAV) doğmasıyla artık dünya aydınlandı. Lambalara gerek kalmadı. Hz. Peygamberimiz hiç bir dini şahsiyete nasip olmayan en büyük muvaffakiyeti ihraç eden bir zattır. Hiç bir peygamber Hz. Peygamberimiz zamanındaki gibi rezalete batmış, ahlâki dalâlet içerisinde yaşayan bir toplum bulmamıştır.

İşte Peygamberimiz putperest ve çocuklarını dirídiri toprağa gömen, zulmeden, hak ve hukuktan imtina eden bir milleti, bir batılı, ilim ve fikir adamının tabiri ile vahşi bir canavarı güvercin haline getirdi. bu cihan çapında yapılmış büyük bir inkilaptır. Hz . Peygamber, bizzat bu büyük muvaffakiyeti icra etmiştir. Diğer peygamberler, tebliğlerinin, irşatlarının semeresini alamadan bu dünyadan çekilip gitmişlerdir. Ama Hz. Peygamber bu dünyada yaşarken mesaisinin neticesini görmüştür. Hz. Peygamber hem maddi, hem manevi sahada büyük bir değişiklik , yenilik meydana getirmiştir. Onun arkadaşlarına bakın. Namaza davet olundukları zaman kendilerinden geçerlerdi. Bu kadar kendilerini Allah'a veren, ihlasla, samimiyetle kulluk vazifelerini yerine getiren insanlar, en büyük fetihleri meydana getirmişlerdir. En kahraman fatihler o devirde yetişen insanlardır. Hz. Peygamber'in yaşadığı muhitte putperesliğe ilgi vardı. Kumar vardı, içki vardı. Kız çocuklarını diri diri toprağa gömüyorlardı. Allah'ın Rasulu daha çocukluk devrinden itibaren bunlardan nefret ediyordu. Şu halde o vahye mazhar olmuş, Allah'ın bir elçisidir. Cenab-ı Hak, onu sevmiş ve insanlığı aydınlatmak için göndermiştir. Onun getirdiği din zamanla mekanla sınırlı değildir. Muhatabı bütün beşeriyyettir. İster sarı ırktan, ister siyah ırktan olsun; Hepsini Allah'ın Rasulu şefkatli kucaklamıştır. Onun vatanı ne Mısır ne Irak nede Şamdır. Onun vatanı öyle bir ülkedir ki adı yoktur. Nerede Allah'ın Rasulu'nun aşkı varsa, nerede onun sevgisini taşıyan Müslümanlar varsa, Hz. Muhammed orada vardır. Onun için muhatabı bütün beşeriyettir. Böyle bir peygambere Ümmet olduğumuzdan dolayı Cenab-ı Hak'a sonsuz şükürler olsun. Hz Peygamber bizim her şeyimizdir. 27 Temmuz u 28 ine bağlayan gece Peygamberimiz'in doğum gününü tekrar kutlayacağız. Mevlit Kandilinin bütün İslam alemi için hayırlara vesile olmasını diliyorum.

Duran Öz

Batı Trakya Türkleri İslam cemiyeti

BİR DUA

Allah'ım, bizi bir ışık, bir mum, bir kibrit çöpü gibi dahi olsa, kendi boyutuna göre aydınlatan,sevgisi ile kalpleri ısıtan kullarından eyle.

Allah'ım, bizi eli buz, dili buz, bakışı buz, soğukluğu ile titreten, baktıkça kalpleri ürperten,haset, nankör, namert kullarından eyleme

AMİN